

Hoa Trắng

1-Sonate Ánh-Trắng/Bee-tho-ven nhỏ giọt
Trên bàn tay anh lạnh ngắt lúc đêm tàn
Em mộng寐 tóc vùi trong sương đọng
Chờ rạng đông bừng dậy đón ngày sang

2-Giọt thanh âm thấm sâu hồn cô phụ
Cho tình yêu nở tựa đoá hoa xuân
Mỗi đóa ở một chân trời vũ trụ
Buồn hay vui theo nhịp sống thăng trầm

3-Lớp màn bạc trải đều lên vạn vật
Trên hàng cây liễu rủ tóc buông lơỉ
Từng sợi nhỏ vấn vương cài nét mặt
Gió mơn man xoa triền má rạng ngời

4-Khi hờn giận ẩn sau tầng mây xám
Lúc hân hoan lộ mặt giữa trời xanh
Em chấp chờn như hoàng hôn ảm đạm
Hồn đan nhau thừa thốt cũng thôi đành

5-Dấu hạnh phúc chưa đủ đầy biểu hiện
Đóa hoa quỳnh còn ủ nụ tươi non
Anh đứng dưới trăng ngà đêm diễm tuyệt
Ợi bao giờ hoa tỏa ngát hương thơm

6-Kiếp tha phương nhớ nhung về quá khứ
Thưở học trò mơ ước mộng phiêu du
Mong chấp cánh quay về nơi chốn cũ
Tìm dấu yêu vẫn biệt xa mù.

Chinh/Hong Nguyen/H.N.T. ,
Apr.20.26 (720)
(xem thêm: KHUC NHAC ANH TRANG,
#297, blog HD Apr.4.2018)

Không Bao Giờ Tìm Được Dấu Yêu Xưa

(Tiếp theo Có Bao Giờ Tìm Lại Dấu Yêu Xưa)

Không bao giờ tìm được dấu yêu xưa
Tà áo trắng đã bay đi vùng trời xa thẳm
Cánh chim ấy khuất sau vàng mây đặc
Chỉ thiên thần nhìn thấy bóng chim đi

Không bao giờ quên được mối tình si
Từng gấn bó hai tâm hồn trong trắng
Căn gác trọ đón hạc vàng khoảnh khắc
Rồi quạnh hiu phong tỏa gót chân trần

Không bao giờ phai nhạt mối tình thân
Dù biển lớn vạch đôi bờ ngăn cách
Dù đêm đến ôm vòng tay trống trải
Dù để trang nhật ký dở dang giòng

Không bao giờ ngồi lại ghé bên sông
Mất theo dõi những con tàu rời bến
Lệ chỉ muốn hoà chung bầu nhiệt huyết
Xót thương tình Ngưu Chức phải chia xa

Không bao giờ thực hiện mộng thời qua
Một tổ ấm với đàn con xinh xắn
Luôn ăm ỉ tiếng cười vui rộn rã
Mẹ ru hời vỗ giấc tuổi ngây thơ

Không bao giờ sống lại chuỗi ngày xưa
Tuổi thơ mộng tuổi hồng sao đẹp thế
Rồi tiếp đến tuổi hoàng hôn quạnh quẽ
Cõi thiên thu chờ đợi trước hiên nhà

Chinh/Hồng Nguyên/H.N.T. , Mar.15.26 (718)
(Cho: Mùa Đông Trên Đỉnh Tuyết Kilimanjaro)